EROSCOP

Jodi Ellen Malpas

Împreună cu el

Traducere din limba engleză de
Oana Dușmănescu

Capitolul 1

BOOKZONE

Ritmul picioarelor pe banda de alergare e constant și liniștitor. De pe iPhone se aude melodia „Believer“ a trupei Imagine Dragons, dar e înăbușită de pulsul ce-mi zvâcnește în urechi. Bătăile inimii îmi spun că sunt în viață. Nu că ar mai trebui să alerg până nu-mi mai simt picioarele ca să ajung aici.

Măresc ritmul și încep să gâfâi, iar alergarea mi se transformă în sprint. Transpirația mi se prelinge pe pieptul gol. Mă uit la ceasul din sala de sport, privind cum limba mare se mișcă lent în jurul cadranului. *Încă două minute. Păstrează ritmul încă două minute.*

Totuși, când s-a scurs și timpul, aparatul începe brusc să încetinească, dar picioarele mele n-o fac. Apăs din nou butonul PLUS ca să măresc din nou ritmul, căci egoul meu nu vrea încă să renunțe. Încă un kilometru jumate. Cresc volumul și sprintez încă puțin, expirând constant pe nas și ștergându-mi apăsat sudoarea ce-mi curge pe frunte. Mă uit la ecranul benzii și observ distanța străbătută. 20 de kilometri. Gata.

Apăs butonul cu pumnul și las mașinăria să mă poarte într-o alergare ușoară. Îmi scot căștile din urechi și-mi șterg fața umedă cu tricoul.

— Te-ai mișcat mai repede ieri, nenorocit încăpățânat.

Mă opresc și mă prind de mânerele aparatului, lăsând capul încet și încercând să-mi regăsesc suflul.

— Du-te dracului! reușesc să șuier, întorcându-mă cu fața înspre unul dintre cei mai vechi prieteni ai mei.

Rânjetul lui John, care-i dezvăluie în întregime dintele de aur, mă face să-mi doresc să-i trag una și să i-l scot. El se hlizește, răgușit și bubuitor, aruncându-mi un prosop în piept.

— Tot nu te-ai împăcat cu ideea?

Cobor de pe bandă, îmi șterg pieptul ud și-i arunc prosopul îndărăt.

— Habar n-am ce tot zici acolo.

Mint. Știu exact la ce se referă nenorocitul și m-am săturat să mi se tot aducă aminte. Nu știu cum s-a întâmplat — cum a trecut timpul. Pentru că, Doamne-ajută, în weekendul ăsta împlinesc 50 de ani. Cincizeci de ani, în mama mă-sii! De câte ori mă gândesc la asta, simt cum egoul meu mai primește o lovitură.

Mă duc spre dozatorul de apă, cu John după mine.

— Ți se potrivește vârsta asta.

Îmi dau ochii peste cap și vâr un pahar sub robinet.

— Voiai ceva?

Din spate se aude un alt hohot ușor, iar eu dau apa pe gât și mă-ntorc cu fața la cretinul ăsta încrezut. Nu știu de ce se împăunează. John mai are puțin și face 60 de ani, deși n-ai spune. Încă e în formă bună, deși n-o să-i spun niciodată așa ceva.

— Noile aparate cu greutăți ajung mai târziu.

— Ești bun să te ocupi tu de ele? îl întreb, umplând din nou paharul.

— Nicio problemă.

— Mulțumesc.

Mă uit în sala de sport a clubului al cărui proprietar sunt, la acest spațiu viu, cu muzică, sudoare și inimi care bat rapid. Melodia „Daylight“ a celor de la Disciples bubuie, adrenalina curge în valuri și se aud strigăte de încurajare. Se pare că, la urma urmelor, mi-a lipsit să am un club al meu. Nu sexul și atmosfera de la Conac, ci comunitatea, aspectele sociale

și ideea de a conduce zi de zi o afacere. Așa că am deschis un club nou, deloc secret, dar tot destul de exclusivist. JW's Fitness & Spa a devenit din ce în ce mai cunoscut de la deschiderea sa, cu șase ani în urmă.

— Unde e Ava?

John îmi ia paharul gol din mână și-l aruncă la coșul de gunoi, după care se-ndepărtează.

— În birou.

În birou? Zâmbesc larg, străbătând sala. Pulsul mi se accelerează din nou, doar că de data asta îl simt în pantaloni.

Grăbesc pasul, dau buzna în birou cu un plan bine pus la punct… dar mă opresc brusc când constat că Ava nu e acolo. Mă încrunt la locul gol și-mi scot telefonul din buzunar, sunând-o în timp ce mă-ndrept spre locul ei.

— Hei, răspunde ea, un pic exasperată.

Nu-ntreb de ce. În momentul ăsta, nu mă prea interesează.

— Unde ești? întreb, lăsându-mă pe scaunul ei.

— La spa.

— Ai trei secunde la dispoziție să-ți muți fundul în biroul tău, îi zic, zâmbind când o aud gemând.

— Sunt în celălalt capăt al clubului.

Ridic din umeri.

— Trei, șoptesc, întinzându-mi picioarele sub birou și lăsându-mă relaxat pe spate.

— Jesse, încerc să rezolv o neînțelegere între angajați.

— Nu-mi pasă. Doi.

— Ah, pentru numele lui Dumnezeu!

Scrâșnesc iritat din dinți.

— O să plătești pentru asta. Unu.

Îi aud zgomotul pașilor grăbiți pe scări și zâmbesc victorios.

— Tic-tac, zic lejer și îmi așez cu mâna penisul erect.

— Suntem la muncă.

Mă strâmb.

— Oriunde, oricând.

Știe asta.

— Ești foarte autoritar, Jesse Ward.

Răgușeala din vocea ei mă forțează să inspir, profund și controlat. Da, uneori tot fuge de mine, dar alteori vine fugind. Ca acum. Când știe că am chef de sex și o aștept în birou.

Îmi îndrept privirea spre ușă și simt străbătându-mă un val de energie. *Haide, iubito.* O aud apropiindu-se în goană pe coridor și, brusc, ușa se deschide.

Și iat-o. Superba mea soție. Nu s-a schimbat deloc din ziua în care am cunoscut-o. Sexy. Frumoasă. Combinația perfectă între eleganță și tupeu.

— Zero, iubito, murmur eu, încheind convorbirea și aruncându-mi telefonul pe birou.

Un fior bine cunoscut mi se strecoară pe șira spinării. Zâmbesc, privind-o în amănunt. Se sprijină cu mâna de cadrul ușii, mușcându-și buza, cu ochii plini de încântare. Încântare că mă vede pe mine. Soțul ei. Bărbatul pe care-l iubește.

— Ai avut o zi bună? întreabă ea.

— Acum e și mai bună, recunosc eu. Ai de gând s-o îmbunătățești și mai mult?

Privirea ei lacomă mă absoarbe. Îmi place la nebunie. Îmi place că nu-și poate stăpâni pornirea de a mă sorbi din priviri. Da, fac 50 de ani în weekendul acesta. Și ce dacă? Încă mă descurc. Dintr-odată mă simt zeul care crede ea că sunt. Zeul care *știu* că sunt.

— Deci? insist eu.

Știe că există un singur răspuns corect la această întrebare. Ridică din umeri, rămânând impasibilă. Ce mai pierdere de timp. Pentru amândoi.

— Nu te juca, domniță, cu mine.

— Îți plac jocurile noastre.

— Dar cel mai mult îmi place să mă-nfig până la capăt în tine.

Îmi cobor picioarele de pe birou și mă ridic.

— Iroseşti timp prețios. Vino-ncoace.

— Vino să mă prinzi.

Închide ușa în urma ei și o încuie, în timp ce eu vin spre ea. Privirile îi sunt din ce în ce mai aprinse, cu fiecare pas pe care-l fac. Trupul i se încordează, pregătit de atacul meu. Fiecare terminație din mine e vie și urlă după ea. O arunc peste umăr și mă-ntorc spre birou.

Ea râde și-și strecoară palmele în elasticul șortului, ca să-mi atingă fundul. Mă strânge și își înfige unghiile în carnea mea.

— Ești transpirat tot.

O întind pe birou și mă las peste ea, țintuind-o cu o mână. Cu cealaltă îi ridic rochia în timp ce ea se smucește sfidător. Dar fără rost.

— Nu te mai împotrivi, iubito, o avertizez, scoțându-i rochia și aruncând-o cât colo, după care îi vânez chiloții.

Zâmbesc la dantela ce-o ascunde ochilor mei, apoi mă las în jos și-i dau la o parte cu dinții.

— Jesse! țipă ea, mișcându-și capul dintr-o parte în alta și zbătându-se.

Râd înfundat. Jocul acesta nu își pierde farmecul niciodată.

— Cine e șeful? o-ntreb, sfâșiindu-i chiloții și scuipând dantela.

— Tu, tu, obsedat de control nenorocit!

— Ai grijă cum vorbești!

Îi dau jos cupele sutienului și-mi cobor șortul, eliberându-mi erecția furioasă.

Mă privește cu ochii încețoșați. Se ridică în capul oaselor, îmi prinde penisul și mă mângâie ucigător pe toată lungimea lui. Mă îndoi de mijloc, iar atingerea mâinii ei calde mă copleșește.

— La naiba, Ava! spun înecându-mă și-mi las mâinile pe umerii ei, cu bărbia rezemată în piept. Sunt sigur că mă ridic până la Lună și o prind când mă atingi.

Sunt convins să aș putea face *orice*. Sunt invincibil, indestructibil. Cu toate astea, sunt și extrem de vulnerabil.

Se lasă din nou pe spate și se arcuiește. Respiră iute și are chipul roșu și asudat. Priveliștea asta e extraordinară, iar sunetele de-a dreptul fermecate.

— Trage-mi-o, cere ea, nerăbdătoare și disperată. Te rog, trage-mi-o.

— Ai grijă cum vorbești, Ava, o avertizez eu, prinzând-o de genunchi și smucind-o în față. Am toate intențiile să ți-o trag, nevastă. Tare. Și repede.

Căldura amețitoare a vaginului ei mă atrage ca un magnet. Dorința arzătoare din mine se întețește.

— Ah, Doamne, iubito!

Mă aplec și-i sărut pe rând sfârcurile, apoi mă ridic și mă împing neiertător, gâfâind din toți rărunchii, iar ea țipă șocată. Mereu e la fel de bine ca prima oară.

Își ridică mâinile deasupra capului și se prinde de marginea biroului.

— O, Doamne!

Scrâșnesc din dinți, retrăgându-mă și atacând din nou. Cu toată puterea.

— Jesse!

— Îți place, domniță?

— Mai tare, cere ea, cu ochii disperați. Adu-mi aminte.

— De ce anume?

— De orice, spune ea, ridicându-și șoldurile și primindu-mă înăuntru. Arată-mi cine e șeful.

Surâd satisfăcut văzând cum mă așteaptă să fac ce a poruncit. Dar n-o s-o fac. Nu până nu rostește cele două cuvinte magice. Mă opresc brusc și rămân neclintit, îngropat în adâncimile ei fierbinți, în așteptare.

— Spune, șoptesc, lipindu-mi pieptul de al ei și sărutându-i colțul gurii. Dă-mi ce vreau și-ți dau și eu ce vrei *tu*.

Se întoarce cu fața spre mine, sărutându-mă dulce pe buze.

— Te iubesc, mormăie ea. Tare mult.

Zâmbesc cu gura lipită de buzele ei și mă dau încet înapoi.

— Stai puțin, iubito.

I se încordează tot corpul, pregătindu-se. Nu mă abțin. N-o voi face niciodată. Mă arunc în ea la nesfârșit cu brutalitate, iar ea scoate mici țipete extatice. O adevărată muzică pentru auzul meu. Dar vreau să văd cât de mult mă dorește, așa că mă retrag și-mi așez palmele pe genunchii ei, împingându-i picioarele în spate și expunându-i păsărica umedă în totalitate. O văd cum zvâcnește.

— Ești tare frumoasă, șoptesc admirativ.

Intru în ea din nou, lent, lăsându-mi capul pe spate și găsindu-mi ritmul, împingând, plonjând, pulsând.

— Haide, iubito, respir eu, transpirat. Găsește-l și tu.

Țipă. Geme. Toate simțurile îmi sunt date peste cap. Sângele care-mi inundă penisul aproape că mă doboară, și o strâng tot mai tare de picioare când mă împing în ea. Semnele orgasmului ei iminent sunt toate acolo: ochii mari și strălucitori, degetele care zgârie lemnul biroului. E în extaz și, când mă uit în jos, la sânii ei uluitori, ajung și eu tot acolo. Trunchiul mi se încordează și se cutremură, iar trupul îmi e străbătut de un val de plăcere. E puternic. Al naibii de puternic. Îmi dau drumul cu toată forța, tremurând ca o frunză în timp ce Ava geme satisfăcută, cu degetele mele înfipte în genunchii ei. Doamne. Dumnezeule. Mare!

— La naiba, răsuflă ea, relaxându-se, cu capul căzut într-o parte și cu ochii închiși. Ce mama dracului, Jesse.

Îi eliberez genunchii și mă prăbușesc deasupra, asigurându-mă că am rămas înăuntrul ei și savurând atingerea vaginului ei în jurul penisului meu încă erect.

— Ai grijă, spun gemând. Cum.

O sărut pe obrazul asudat și mă las cu toată greutatea peste ea.

— Vorbești.

— Ești bun.

— Știu.

— Ești un căpos.

— Știu.

— Te iubesc.

Mă vâr în scobitura gâtului ei și oftez.

— Știu.

Mă cuprinde în brațe și mă strânge cu putere. Sunt acasă. Simt satisfacția înflorindu-mi în suflet.

— Trebuie să mă duc să iau copiii de la școală.

— Hmmm…

Nu mai am nici măcar putere să vorbesc, darămite să mă mișc. Apoi se aude o bătaie la ușă, iar eu mârâi, ridicându-mă ușor de pe birou.

— Mâine la aceeași oră?

Ea râde, se ridică și începe să se îmbrace, iar eu mă bosumflu tot mai tare cu fiecare bucată de piele pe care o acoperă încet.

— Vă dau drumul acum, strigă ea spre ușă, trăgându-și rochia peste cap.

Îmi aranjez șortul și mă așez pe canapeaua din celălalt colț al încăperii.

— Că tu ți-a dat drumul deja.

Își dă ochii peste cap când îmi vede zâmbetul larg, aranjându-și puțin părul înainte de a pune mâna pe clanță. Își pierde vremea. Obrajii îi sclipesc, toată ființa ei urlă că tocmai și-a tras-o. Deschide ușa cu o smucitură și, după umerii ei ridicați și brusc tensionați, îmi dau seama cine e acolo.

— Cherry, spune Ava plat, răsucindu-se și întorcându-se la birou.

Îmi aruncă o privire care-mi confirmă ce știam deja. Nu-i place Cherry.

Potrivit soției mele, tipa asta e moartă după mine. Nu știu de ce asta i se pare Avei ceva deosebit. Toate femeile sunt moarte după mine.

— Mă duc să-i iau pe gemeni.

Ava își ia geanta și și-o aruncă peste umăr.

— Ce s-a întâmplat?

Cherry intră și pune un dosar pe biroul Avei. Părul ei blond e prins într-un coc în vârful capului, iar cămașa albă are, după părerea mea, prea mulți nasturi deschiși. Nu mă uit intenționat. Dar pur și simplu n-ai cum să nu observi.

— Rapoartele de afiliere pe care le-ai cerut.

— Perfect. O să mă uit mâine peste ele.

Ava se duce spre ușă, aruncându-și privirea spre mine, care stau răstignit pe canapea.

— Condu-mă.

E un ordin. Zâmbesc larg. Nevastă-mea devine posesivă. Mă ridic de pe canapea, îmi iau tricoul de pe biroul Avei și-l îmbrac în drum spre ușă. Nu-mi scapă ocheada admirativă a lui Cherry înspre trunchiul meu, după cum nu-i scapă nici soției mele.

— Hai să mergem.

O prind pe Ava și o iau de-acolo înainte să-și scoată ghearele.

— Te place, mormăie ea, cuprinzându-mă de talie. Dacă nu și-ar face treaba așa de bine, și n-aș avea nevoie de ea, ar zbura.

Izbucnesc în râs.

— N-a greșit cu nimic.

— Ba da, a greșit. Se uită la tine.

O trag pe soția mea mai aproape de mine.

— Nu poți să calci în picioare angajații pentru că se uită la mine.

— Tu ce-ai face dacă vreun angajat s-ar uita așa la mine?

Arșița. Îmi curge instantaneu prin vene și nu într-un fel bun. Mârâi automat, iar ea râde, desprinzându-se de mine când ajungem la parter, lângă recepție.

— Nu prea cred, domniță.

O trag înapoi și o cuprind în brațe.

— Nu mai spune tâmpenii care mă fac s-o iau razna.

Îmi lipesc buzele de ale ei și o devorez preț de câteva clipe amețitoare.

— Ne vedem acasă.

O mușc de buză și mă retrag, zâmbind când îi observ confuzia evidentă. A uitat unde se ducea.

— Du-te să iei copiii, îi reamintesc.

Se trezește la realitate și se uită spre recepție. Nu ne bagă nimeni în seamă. Cu toții știu cum ne comportăm. Nu mai e doar normalitatea noastră, ci și a personalului. Trebuie să fie, dacă vor să-și păstreze slujbele.

Soția mea pleacă, iar eu încep să număr minutele până când mă duc acasă și-mi văd copiii.

BOOKZONE